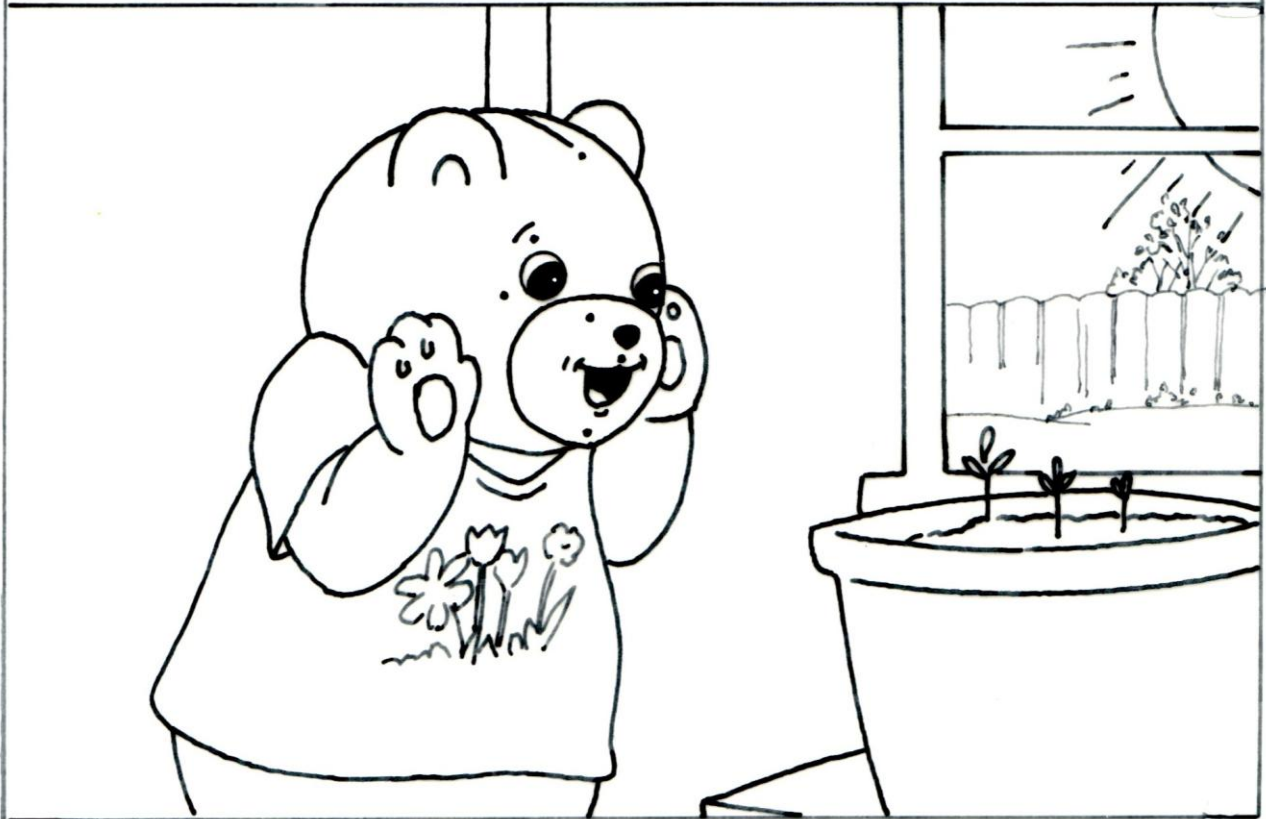

Farvelæg PrikkeBjørn - PrikkeBjørn er altid så ivrig

PrikkeBjørn er altid så ivrig.

Af Charlotte Kamman

PrikkeBjørn sad i stuen på en kold lørdags morgen.

"Jeg keder mig," sagde han ud i luften.

Hans bedste ven Tommy var ikke hjemme i weekenden og PrikkeBjørn havde ikke lyst til at lege for sig selv. Hans legetøj lå over hele gulvet omkring ham, og han spekulerede på, hvornår hans mor ville komme og bede ham rydde op.

"Jeg ville ønske, mor ville komme og spille et spil med mig", tænkte PrikkeBjørn. Men mor havde travlt i køkkenet, og hun havde sikkert ikke tid til ham i dag.

"Hvorfor varer vinteren så længe," undrede PrikkeBjørn sig. Hvis det havde været forår, ville han været gået udenfor og lege i haven på sin gyng, eller spille med bold på græsset.

PrikkeBjørn kiggede ud af vinduet. Træerne blæste i vinden, enkelte grene var blæst af i løbet af natten, og han kunne høre vinden ligesom lege omkring huset. "Hvorfor stopper vinden ikke?" Tænkte han. "Faktisk er lyden af denne vind ligesom en sang, hvis bare man lytter nøje efter!" Det registrerede han med et smil. "Selv regnen deltager som en tromme!" Men efter at have lyttet i 5 minutter til vinden og regnens sang, blev han træt af det og begyndte igen at kede sig.

Så gik døren op. Mor kom ind med et stort smil om munden. PrikkeBjørn sprang op for at give hende et knus, men hun havde noget i hænderne. PrikkeBjørn så efter, hvad det kunne være. Det var en stor beholder med en plasticpose indeni med noget blødt og en meget lille papirpose på toppen. PrikkeBjørn undrede sig.

"Jeg tænkte, du længes efter forår PrikkeBjørn." Sagde mor med sin elskede bløde stemme. "Så jeg besluttede at give dig en lille bid forår i en potte".

PrikkeBjørns øjne blev store. "Forår i en potte!" Han kunne ikke forstå, man kunne putte foråret i en potte!

Mor satte sine ting på gulvet og fortalte PrikkeBjørn, hvordan de sammen skulle fylde potten med mørkt, blødt jord og så putte frø i jorden.

Hun fortalte ham, at han skulle vande frøene hver dag og advarede ham om, at han måtte være tålmodig. PrikkeBjørn blev bedt om ikke at grave frøene op for at se, hvordan de havde det, da de havde brug for mørke i jorden og gødning for at kunne gro.

PrikkeBjørn nikkede og ville starte med det samme. Så snart hans mor gik, rev han den store pose op. Han havde så travlt, at halvdelen af jorden faldt ud på gulvet. Han kom pludselig i tanke om, at mor havde bedt ham om at gøre det udenfor på verandaen!

"Jeg er sådan en klovn," tænkte han ved sig selv. "Hvorfor gør jeg altid alting forkert?"

Hans mor kom ind, og det var ikke muligt for PrikkeBjørn at skjule det rod, han lige havde lavet.

Mor kiggede på ham og på tæppet med al jorden og rystede på hovedet.

"Se, selv mor ved, jeg er en klovn!" Tænkte PrikkeBjørn. Han begyndte at få tårer i øjnene.

"Åh PrikkeBjørn," sagde hans mor. "Det er svært at høre godt efter, når man er så ivrig for at komme i gang, er det ikke?.." PrikkeBjørn gemte sit ansigt i poterne og begyndte at græde.

Mor satte sig ned på gulvet lige ved siden af ham og lagde begge sine arme omkring ham. "Kom her, lille bjørn," sagde hun blødt.

"Vi laver alle sammen fejltagelser, og du er bare en bjørn ligesom jeg! Der findes ikke den bjørn i verden, der ikke har gjort et eller andet dumt!!"

Gennem sine tårer sagde PrikkeBjørn: " Men du sagde det til mig mor, det er ikke første gang jeg gør det... Kan du huske, da jeg var lille? Du bad mig om ikke at lege med den bil, far havde købt, før far var der, og så ødelagde jeg den!" Han snøftede rigtigt nu.

Mor tog PrikkeBjørn på skødet og svarede ikke. Hun begyndte blot at tappe på hans magiske prikker : Første prik : "Jeg ødelagde bilen"

Næste prik : "Jeg er så utålmodig"

"Far var så vred på mig;

Nu har jeg gjort det samme igen;

Jeg lærer det aldrig;

Far bliver vred på mig igen;

Jeg føler mig dum;

Jeg ødelagde bilen;

Far var så glad for den;

Men - jeg var bare en lille bjørn;

Og jeg forstod det ikke.."

Mor kiggede på PrikkeBjørn. Han var holdt op med at græde og kiggede på sin mor. "Jeg var en lille bjørn, var jeg ikke?" Spurgte han.

"Ja, du var, og jeg skulle ikke have ladet dig være alene med bilen!" Mor smilede.

"Og jeg skulle have været mere tålmodig," PrikkeBjørn grinede.

Ikke lang tid efter kunne PrikkeBjørn kigge på sin lille "have" med en stolt fornemmelse. Han havde sået de små frø, og hvis man skulle tro på teksten på emballagen, ville de vokse sig til farverige blomster!

To uger senere, da PrikkeBjørn kom ind i stuen, opdagede han, at frøene var blevet til små grønne planter. Udenfor skinnede solen. Efter at have vandet sin lille indendørs have løb PrikkeBjørn udenfor for at spille bold.

"Er livet ikke vidunderligt?" Tænkte han og nynnede sin tappesang uden egentligt at vide det.